

Sygn. akt I.Ca 188/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Cezary Olszewski
Sędziowie SO:	Elżbieta Iwona Cembrowicz Miroslaw Krzysztof Derda
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. A.**

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. od wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 16 marca 2017r. sygn. akt I C 423/16

1. Oddala apelację.

2. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego przed sądem II-giej instancji.

SSO Cezary Olszewski SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Miroslaw Krzysztof Derda

Sygn. akt: I.Ca. 188/17

UZASADNIENIE

Powód A. A. w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 40.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 25 lutego 2016 r. do dnia zapłaty. Domagał się również zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 7 stycznia 2015 r. w piwnicy bloku przy ul. (...) w S. doznał wypadku, w wyniku którego złamał rzepkę kolana z przemieszczeniem w prawej nodze. Zdarzenie było następstwem niewłaściwego zabezpieczenia budynku po przeprowadzonej interwencji pracowników Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. w S., co skutkowało wypadkiem i następstwami ciężkimi dla jego zdrowia. W ocenie powoda Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S. odpowiada za konsekwencję tego, że w wyniku awarii wodociągu, powstał wyciek wody, a następnie oblodzenie,

na którym się poślizgnął i doznał urazu kolana. Powód zgłosił pozwanemu roszczenie o zapłatę zadośćuczynienia, lecz pozwany do dnia wniesienia powództwa nie ustosunkował się do zgłoszonego roszczenia.

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) S.A. V. (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub przedstawionego spisu kosztów.

Argumentując powyższe stanowisko pozwany podniósł zarzut braku legitymacji biernej po stronie ubezpieczonego – Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S.. Wskazał, iż w ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego dokonał gruntownej analizy przedmiotowego roszczenia. Z informacji uzyskanych od ubezpieczonego - Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. wynikało, iż dokonał on w dniu awarii oględzin pomieszczeń piwnicznych i ustalono, że posadzka betonowa była jedynie wilgotna, miejscami występowały kałuże wody, jednakże nie stwierdzono możliwości potknięcia się na tej powierzchni. W zakresie swych czynności ubezpieczony dokonał należytej staranności w uprzątnięciu powierzchni po wykonanych pracach. W ocenie pozwanego obiektywnie niemożliwym było zapobieżenie śliskości miejsca wywołanej oblodzeniem, skoro – jak wynikało z relacji powoda minusowe temperatury pojawiły się nocą, tuż przed zdarzeniem. Dodał, iż powód nie tylko nie udowodnił, aby działanie ubezpieczonego wywołało przedmiotową szkodę, ale również nie udowodnił, aby zachodził adekwatny związek przyczynowy pomiędzy działaniem ubezpieczonego a szkodą. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował żądanie również co do wysokości.

Wyrokiem z dnia 16 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.000,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 lutego 2016 r. do dnia zapłaty, a z pozostałym zakresie oddalił powództwo oraz stosunkowo rozdzielił koszty procesu między stronami ustalając, iż powód wygrał proces w 25%, pozostawiając ich szczegółowe rozliczenie referendarzowi sądowemu.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Dnia 7 stycznia 2015 r. około godz. 4:00 w S. przy ul. (...) doszło do awarii sieci wodociągowej w wyniku, której zalaniu uległ teren oraz pomieszczenia piwniczne w blokach znajdujących się przy tej ulicy. Powód A. A. posiada pomieszczenie piwniczne w bloku przy ul. (...).

Powód około godz. 06:30 – 7:00 zszedł do pomieszczeń piwnicznych, gdzie korytarz oraz poszczególne piwnice był zalany mułem z wodą z kanalizacji, w tym piwnica należąca do powoda oraz jego sąsiada J. P..

A. A. wracając z piwnicy poślizgnął się na nierównej oraz zanieczyszczonej mułem i oblodzonej miejscami powierzchni na korytarzu pomieszczeń piwnicznych i upadł, odczuwał silny ból kolana i nie mógł wstać o własnych siłach, dlatego zaczął wzywać pomocy.

Jego wołanie o pomoc usłyszała sąsiadka H. W., która właśnie wychodziła ze swojego mieszkania udając się do pracy. Przez otwarte drzwi piwnicy zobaczyła zalany wodą korytarz. Zwróciła się do pracownika Przedsiębiorstwa (...), który stał na zewnątrz i udrażniał studzienkę o udzielenie pomocy mężczyźnie wołającemu z piwnicy. W. L. zszedł do piwnicy, gdzie zastał leżącego na posadzce w korytarzu A. A., który uskarżał się na ból nogi. Mężczyzna wziął powoda na ręce i zaniósł do jego mieszkania znajdującego się na parterze w tym samym budynku.

Około godz. 11:00 pracownicy Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S. w obecności pracownika (...) Spółdzielni Mieszkaniowej dokonali oględzin piwnic w bloku przy ul. (...). Stwierdzili wilgotny korytarz i utrzymującą się tylko miejscami wodę. Jedynie w pralni stwierdzono stojącą wodę, którą właścicielka sama zmyła i wylała na zewnątrz.

A. A. po zdarzeniu odczuwając silny ból nogi udał się tego samego dnia do lekarza rodzinnego. Po wstępnym badaniu, otrzymał skierowanie na wykonanie zdjęcia rtg i do (...). W (...) u powoda A. A. na podstawie zdjęć rtg stwierdzono złamanie prawej rzepki i ustalono wskazania do leczenia operacyjnego. Powód otrzymał skierowanie do szpitala. W

tym samym dniu powód został przyjęty do Szpitala Wojewódzkiego w S. na Oddział O. - Urazy z rozpoznaniem złamania prawej rzepki z przemieszczeniem. W dniu 8 stycznia 2015 r. wykonano powodowi otwartą repozycję złamania i zespolenie przy użyciu drutów K i pętli drutu. Kończynę unieruchomiono w opatrunku gipsowym. Dalsze leczenie kontynuowano w warunkach ambulatoryjnych. Po około 6 tygodniach powodowi zdjęto gips z nogi. W okresie od 17 lutego – 19 lutego 2015 r. powód był ponownie hospitalizowany celem leczenia usprawniającego.

Powód korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych w warunkach ambulatoryjnych.

W okresie od dnia 22 listopada 2016 r. do dnia 23 listopada 2016 r. powód przebywał w szpitalu w celu usunięcia zespolenia.

W związku z doznanymi obrażeniami prawej rzepki powód przez okres 2 tygodni odczuwał silne dolegliwości bólowe. Pozostając w opatrunku gipsowym miał znacznie ograniczone możliwości poruszania się. Przez następne 4 tygodnie utrzymujące się dolegliwości bólowe prawego kolana utrudniały podejmowanie większego wysiłku fizycznego. Następstwem doznanego złamania rzepki kolana prawego jest trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 2%. Powód wymagał opieki innych osób w okresie pozostawania w opatrunku gipsowym w wymiarze 6 godzin dziennie. Po tym okresie nie wymagał i aktualnie nie wymaga pomocy innych osób.

Powód już przed przedmiotowym zdarzeniem cierpiał na niedorozwój prawej kończyny dolnej. Nie stwierdzono wówczas ograniczeń w funkcjonowaniu prawego stawu kolanowego. Stwierdzono zaś u powoda skrócenie kończyny dolnej prawej o 3 cm, zaniki mięśni podudzia i uda prawego oraz niedorozwój stóp (brak palca IV i V). W opinii lekarskiej ZUS z dnia 06 lipca 2012 r. stwierdzono w wywiadzie kłopoty z chodzeniem i ziębnienie prawej stopy, bez dokładnego opisu stanu czynnościowego prawej kończyny dolnej.

W dniu 22 stycznia 2015 r. A. A. złożył do (...) Spółdzielni Mieszkaniowej pismo, w którym opisał przedmiotowe zdarzenie i wezwał do zapłaty kwoty 50.000,00 zł. Powyższe pismo zostało przesłane przez (...) Spółdzielnię Mieszkaniową do Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w S..

W dniu 29 kwietnia 2015 r. powód zgłosił szkodę Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w S.. Jednak pismem z dnia 5 maja 2015 r. Przedsiębiorstwo podtrzymało swoje wcześniejsze stanowisko, iż nie poczuwa się do odpowiedzialności za powstałą szkodę.

W dniu 2 września 2015 r. powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w (...) S.A., który w czasie przedmiotowego zdarzenia udzielało ochrony ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia.

Decyzją z dnia 2 października 2015 r. pozwany odmówił wypłaty świadczenia odszkodowawczego, z uwagi na brak odpowiedzialności ubezpieczonego za powstałą szkodę. Od decyzji tej powód odwołał się w dniu 18 listopada 2015 r., jednak pismo to zostało bez odpowiedzi ze strony pozwanego.

(...) Spółdzielnię Mieszkaniową oraz Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S. łączy umowa z dnia 16 października 2006 r. nr (...) na dostawę wody z miejskiej sieci wodociągowej i odprowadzenia ścieków do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy przyjął, że Przedsiębiorstwo (...) w S. odpowiada definicji przedsiębiorstwa wprowadzanego w ruch za pomocą sił przyrody w rozumieniu art. 435 § 1 k.c. W tym zakresie Sąd Rejonowy zważył, że do zakresu działalności przedsiębiorstwa należy wykonywanie usług porządkowych, konserwacja i obsługa urządzeń sanitarnych i wodociągowych, do wykonania których, niezbędne jest użycie maszyn oraz pojazdów, które wykorzystują elementarne siły przyrody, takie jak paliwa czy gaz. Funkcjonowanie zakładu nie byłoby możliwe bez użycia tych maszyn, albowiem są one niezbędne przy wykonywaniu podstawowych prac należących do zakresu usług przedsiębiorstwa. Dodatkowo Sąd Rejonowy zważył, że do zdarzenia doszło w związku z ruchem przedsiębiorstwa. Przyczyną zdarzenia z dnia 7 stycznia 2015 r. była awaria sieci wodociągowej, która stanowi własność i jest obsługiwana przez Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S., które ma również obowiązek przywrócić pomieszczenia i teren do stanu pierwotnego oraz usunąć inne skutki wynikające z awarii, co wynika wprost z umowy

zawartej z (...) Spółdzielnią Mieszkaniową. W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, w świetle łączącej Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w S. z (...) S.A. V. (...) w W. umowy o świadczenie usług ubezpieczenia majątku, komunikacji i odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności, iż ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 7 stycznia 2015 r.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy odwołując się do art. 361 k.c. i art. 363 k.c., jak też art. 445 k.c. wskazał, że w związku ze zdarzeniem z dnia 7 stycznia 2015 r. powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 2 %. Uraz przez niego doznany skutkowało silnymi dolegliwościami bólowymi oraz niemożnością aktywności ruchowej, co wiązało się także z bolesnymi zabiegami. Uzyskano zrost złamania rzepki, co oznacza, że w sensie morfologicznym powód został wyleczony. Jednakże złamanie rzepki jest złamaniem wewnątrzstawowym i dlatego istnieje ryzyko nasilania się zmian zwyrodnieniowych w stawie rzepkowo – udowym w dalszej perspektywie z niekorzystnymi konsekwencjami klinicznymi. Zasadniczym bowiem następstwem złamania rzepki jest ograniczenie zgięcia kolana o kąt 20 stopni. Pozostałe zaburzenia w postaci koślawości kolana prawego, niestabilność przysródkowej, skrócenia prawej kończyny dolnej i zaników mięśniowych uda i podudzia mające wpływ na wydolność przemieszczenia się występowały przed wypadkiem. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy przyznał powodowi te 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. w ocenie Sądu Rejonowego, kwota ta jest adekwatna do doznanych przez powoda cierpień fizycznych i moralnych, a także współmierna do poziomu życia w skali kraju.

O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 476 k.c. w zw. z art. 455 k.c., art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Gwarancyjnych.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy rozstrzygnął w oparciu o art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. ustalając, iż powód wygrał proces w 25%, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., zaskarżając go w zakresie pkt I i III. Orzeczeniu temu zarzucił:

1) naruszenie przepisów praw materialnego, a mianowicie:

a) art. 435 § 1 k.c. w zw. z art. 361 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie pomimo braku adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy ruchem przedsiębiorstwa – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. a szkodą powoda,

b) art. 435 § 1 k.c. poprzez jego błędne zastosowanie i nieuwzględnienie wystąpienia przesłanki egzoneracyjnej, polegającej na wyłącznej winie poszkodowanego w powstaniu zdarzenia szkodowego,

2) naruszenie przepisów prawa procesowego, mających wpływ na wydanie rozstrzygnięcia, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającej na nieuwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania i zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego poprzez brak wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, w szczególności:

a) dowodu z zeznań świadka J. G. i niedoceniecie twierdzeń tego świadka w kontekście przebiegu zdarzenia i okoliczności wypadku powoda, nieuwzględnienie przy ocenie zeznań tego świadka faktu, że pomieszczenia piwniczne były dobrze oświetlone, nie było w nich zalegającego mułu i wody, na które wskazywał powód,

b) dowodu z zeznań świadka J. P. i niedoceniecie twierdzeń tego świadka w kontekście przebiegu zdarzenia i okoliczności wypadku powoda, nieuwzględnienie przy ocenie zeznań tego świadka faktu, że awaria i wykonywanie czynności naprawcze były widoczne z mieszkań bloku przy ul. (...) w S., a zatem powinny wzbudzić szczególną czujność i ostrożność wśród mieszkańców,

c) dowodu z zeznań świadka W. Ł. (1) i niedoceniecie twierdzeń tego świadka w kontekście przebiegu zdarzenia i okoliczności wypadku powoda, nieuwzględnienie przy ocenie zeznań tego świadka faktu, że awaria była zauważalna

dla mieszkańców, w pomieszczeniach piwnicznych nie znajdowała się taka ilość wody i zabłoceni, na które wskazywał powód, awaria trwała do godziny 7, a zatem nie sposób było wymagać podjęcie czynności porządkowych wcześniej.

Wskazując na powyższe, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego powiększonego o kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa według norm przepisanych oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania odwoławczego z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację, powód A. A. wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w sposób wszechstronny rozważył zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i poczynił prawidłowe, znajdujące należyte odzwierciedlenie w tym materiale ustalenia faktyczne, które Sąd odwoławczy w całości podziela i przyjmuje za swoje. Na aprobatę zasługują też wyprowadzone na podstawie tych ustaleń wnioski i ocena prawna.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się przypisywanego mu uchybienia w postaci naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Nie jest bowiem prawdą - jak wywodzi skarżący - że Sąd Rejonowy dokonał dowolnych ustaleń w zakresie okoliczności wypadku z dnia 7 stycznia 2015 r. oraz jego następstw. Zaznaczyć przy tym wypada, że skarżący nie wykazał, by w omawianej kwestii Sąd Rejonowy uchybił podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów, podczas gdy tylko w razie wykazania takich uchybień można mówić o naruszeniu art. 233 § 1 k.p.c. (tak m.in. wyroki SN: z dnia 16 grudnia 2005 r., III CK 314/05, Lex nr 172176, z dnia 11 kwietnia 2006 r., I PK 169/05, Wokanda 2006/11/23, wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 9 maja 2013 r., VI ACa 1379/12, Lex nr 1331150 i powołane w jego uzasadnieniu orzecznictwo).

Przede wszystkim Sąd Okręgowy nie zgadza się z twierdzeniem apelującego, iż Sąd Rejonowy ustalając okoliczności zdarzenia z dnia 7 stycznia 2015 r. dokonał dowolnej oceny zeznań świadków: J. G., J. P. i W. Ł. (1). W ocenie Sądu Okręgowego, w ramach swobodnej oceny dowodów, Sąd ten oparł swoje wnioskowanie na logicznej i spójnej analizie całej sytuacji z dnia 7 stycznia 2015 r., jak też prawidłowo wskazał, iż warunki, które panowały w budynku przy ulicy (...) w S. skutkowały zakłóceniem normalnej eksploatacji pomieszczeń w piwnicy, a w przypadku powoda doszło do jego potknięcia i w konsekwencji urazu kolana.

Przesłuchani w sprawie świadkowie potwierdzili, że doszło do upadku powoda w piwnicy i pomagali mu wydostać się z piwnicy. Za logiczne i spójne też należało uznać, że powód nie wiedział o awarii wodociągów. Zauważyć bowiem należy, że do awarii doszło w bardzo wczesnych godzinach (ok. 4.00), a sam przebieg awarii był dla powoda przesłonięty drzewami i nic o niej nie wiedział. Przesłuchany w sprawie świadek W. Ł. (2) potwierdził ponadto, że mieszkańcy bloku nie byli informowani o awarii. W związku z powyższym zrozumiałe jest, że powód nie miał obowiązku i nie musiał przewidywać, że w czasie i miejscu, gdzie zawsze było sucho w piwnicy, występuje śliska nawierzchnia związana z pojawieniem się wody i rozmyciem się zabrudzeń, co w ewidentny sposób sprzyjało poślizgnięciu się na podłożu.

Z przedstawionych względów nie mogły więc odnieść skutku zarzuty apelującego co do oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd I instancji. Apelacja ogranicza się jedynie do polemiki z wnioskami Sądu Rejonowego, co nie jest wystarczające do podważenia ustaleń będących podstawą rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Okręgowego, chybiony okazał się też zarzut naruszenia art. 435 § 1 k.c. i art. 361 k.c.

Jak się podkreśla w orzecznictwie, podstawową przesłankę odpowiedzialności na podstawie art. 435 § 1 k.c. stanowi ryzyko wyrządzenia szkody związane z działalnością gospodarczą. Przesłaniem tego unormowania jest więc powinność

naprawienia szkody przez tego, kto prowadzi przedsiębiorstwo wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody nastawione na zysk. Odpowiedzialność ta powstaje bez względu na winę prowadzącego przedsiębiorstwo, a także bez względu na to, czy szkoda nastąpiła w warunkach bezprawnego zachowania odpowiedzialnego. Nie wyklucza jej przy tym okoliczność, że działalność przedsiębiorstwa była w pełni zgodna z prawnie określonymi wymaganiami. Stosownie do art. 435 § 1 k.c., ryzykiem odszkodowawczym ex delictu prowadzącego przedsiębiorstwo wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody objęte są wszelkie następstwa działalności takiego przedsiębiorstwa lub zakładu, niezależnie od działania lub zaniechania prowadzącego zakład, jak też niezależnie od ich adekwatności do przyczyny w postaci ruchu przedsiębiorstwa, dlatego prowadzący przedsiębiorstwo odpowiada za wszystko, co jest skutkiem działalności przedsiębiorstwa. Ograniczenie odpowiedzialności do następstw normalnych następuje przez ustanowienie jako tzw. okoliczności egzoneracyjnych spowodowania szkody przez zjawisko określane jako siła wyższa lub wyłącznie przez zawinione działanie poszkodowanego lub osoby trzeciej. Siła wyższa, mogąca obalić domniemanie przyczynowości ruchu przedsiębiorstwa dla szkody, musi występować jako jej przyczyna wyłączna, zewnętrzna, nadzwyczajna, co więcej, gwałtowna, nieprzewidywalna i nieuchronna (por. np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 1952 r., CR 962/51, OSN 1954 Nr 1, poz. 2, z dnia 9 lipca 1962 r., I CR 54/62, OSNCP 1963 Nr 12, poz. 262, czy z dnia 18 grudnia 2002 r., I PKN 12/02, OSNP 2004 Nr 12, poz. 206).

Z kolei, jak się podkreśla w orzecznictwie i piśmiennictwie, nawet gwałtowne zjawisko przyrodnicze, stanowiące przyczynę szkody, nie zwolni z odpowiedzialności prowadzącego przedsiębiorstwo, jeżeli działanie z najwyższą starannością zapobiegłoby jego skutkom (np. dzięki informacjom udostępnianym przez pracowników przedsiębiorstwa wodociągowego o awarii sieci). Zdaniem Sądu Okręgowego, pęknięcia rur są zjawiskiem rzadkim, ale nie nadzwyczajnym i nie mieszczą się w kategorii siły wyższej. Przedsiębiorstwo wodociągowe powinno liczyć się z tym, że mogą powstać awarie sieci wodociągowej, które mogą przyczynić się do powstania szkody i mogą stanowić podstawę dalszych roszczeń osób poszkodowanych, tak jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie.

Z powyższych przyczyn brak było także podstaw do zakwestionowania dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny ustaleń faktycznych stanowiących podstawę subsumcji zastosowanego przezeń prawa materialnego (art. 361 k.c. i 435 k.c.). Niewątpliwie awaria urządzeń wodociągowych skutkowałą tym, że doszło do zalania pomieszczeń piwnicy, a w konsekwencji przyczyniła się do poślizgnięcia się powoda, jego upadkiem i dalszymi konsekwencjami zdrowotnymi. Przedsiębiorstwo wodociągowe nie sprostало obowiązkowi uprzątnięcia wody i zanieczyszczeń, które zalały pomieszczenia piwnicy w bloku, w którym mieszka powód.

Sąd Okręgowy nie dopatrył się również podstaw, aby zakwestionować wysokość przyznanego na rzecz powoda zadośćuczynienia. Sąd Rejonowy uzasadniając swoje stanowisko co do tego, że wysokość przyznanego zadośćuczynienia stanowi sumę odpowiednią w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. przedstawił wszystkie okoliczności faktyczne, które miały wpływ na jej wysokość. Zdaniem Sądu Okręgowego, ocena ta spełnia kryteria ustalania odpowiedniego zadośćuczynienia. W apelacji nie wykazano, aby kryteria wyznaczające wysokość zadośćuczynienia zostały w sposób rażąco i oczywisty naruszone.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako bezzasadną.

Uwzględniając wynik postępowania odwoławczego, o kosztach postępowania apelacyjnego rozstrzygnięto w myśl art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm.).

SSO Cezary Olszewski SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz SSO Mirosław Krzysztof Derda